

A MINISZTERIUM
1955. évi LXV. tv. 28. §-ára
figyelemmel

**A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG
BELÜGYMINISZTERE ELSŐ HELYETTESÉNEK
ÉS AZ ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNYSÁG
VEZETŐJÉNEK**

004. számú

KÖZÖS UTASÍTÁSA

Budapest, 1961. február hó 10-én

A MINISZTERIUM
1955. évi LXV. tv. 28. §-ára
figyelemmel

A börtönből szabadult személyek munkába állításáról szóló 55/1960. (XII. 22.) Korm. sz. rendelet végrehajtására — az igazságügyminiszterrel egyetértésben — az illetékes belügyi szervek vezetőit az alábbiakra

u t a s í t j u k :

1. A büntetésvégrehajtási parancsnokság a nevelési program megvalósítása során folyamatosan mérlegelje azt is, hogy az elítélt szabadulása után — a büntető ítéletből kifolyólag — szakképzettségének, foglalkozásának megfelelő munkakörben dolgozhat-e. A börtönbüntetés tartama alatt az elítéltet ennek figyelembe vétele mellett kell — a büntetést végrehajtó intézet lehetősége szerinti — munkával ellátni.
2. A szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának befejezése előtt két hónappal a büntetésvégrehajtási parancsnokságnak meg kell kezdenie a szabaduló személy munkába helyezését elősegítő intézkedéseket.
3. Az elítélt munkába állítása érdekében a büntetésvégrehajtási parancsnokság a szabadulást megelőzően négy héttel — ha az elítélt kegyelemben részesült soronkívül — értesítést küld a lakóhely szerint illetékes járási (városi, városi kerületi) tanács végrehajtó bizottságának.
Az értesítés tartalmazza az elítélt szakképzettségére és személyi körülményeire vonatkozó azokat az adatokat, amelyek a tanács végrehajtó bizottságának a munkába állítási feladatát megkönnyítik. Az értesítésben utalni kell arra, hogy az elítélt milyen büntetést követett el és a bíróság milyen tartamú szabadságvesztésre ítélte.
4. A büntetésvégrehajtási parancsnokság a büntetését kitöltött elítélt szabadulásáról a szabadlábba helyezést megelőzően legalább két héttel értesítést küld az elítélt lakhelye szerint illetékes bűnügyi

rendőri szervnek, ahol az jelentkezni köteles. (Illetékes bűnügyi rendőri szervek: fővárosban a kerületi, vidéken a városi, járási rendőrkapitányságok bűnügyi osztályai, illetve alosztályai.)

A rendőrhatóságnak küldött értesítőn a börtön tüntesse fel az elítélt kategóriáját, (politikai, köztörvényi, visszaeső, szokásos, osztályidegen) az elkövetett bűncselekményt és a büntetés idejét, továbbá azt, hogy a szabadított személynek mely napon kell jelentkeznie.

5. A bűnügyi alosztály az értesítőn feltüntetett adatok alapján dönt a szabadított személy ellenőrzéséről. Az ellenőrzés jogát a bűnügyi alosztály — szükség szerint — fenntartja magának vagy e feladattal megbízza a lakóhely, illetve a munkahely szerinti rendőrőrsöt.

Ha a szabaduló személy politikai bűncselekmény miatt volt elítélve, a szabadulás tényéről a bűnügyi alosztály értesítse a kapitányság illetékes politikai nyomozó szervét. A bűnügyi alosztály rendőri ellenőrzése a politikai bűncselekményért elítélt szabadult személyekre is kiterjed, kivéve, ha a politikai nyomozó szerv az ellenőrzésről saját hatáskörében intézkedik.

6. A bűnügyi alosztály a szabadlábba helyezett személyt jelentkezése után először az igazgatásrendészeti alosztályhoz irányítsa személyi okmányainak beszerzésére.

Az igazgatásrendészeti alosztály a szabadított személyt haladéktalanul lássa el olyan személyi okmánnyal, amellyel bejelentkezési és munkavállalási kötelezettségének eleget tud tenni. (Hét napig érvényes ideiglenes, vagy állandó személyi igazolvány.)

A bűnügyi alosztály ezután a szabaduló személyt irányítsa munkahelyére, ha munkája még nincs akkor, a lakóhely szerint illetékes járási (városi, városi kerületi) tanács végrehajtó bizottsághoz.

7. A bűnügyi alosztály és a rendőrőrs ne csak ellenőrizze, hanem a lehetőségekhez képest közvetlenül, vagy a tanácsi vb. útján segítse is a szabadított személyt egyes problémáinak megoldásában. (Igy pl. szükség esetén segélyben részesítés, szállás szerzése, stb.)

Az ellenőrzést lehetőleg úgy kell végezni, hogy a szabadított személynek arról tudomása ne legyen. Ha az ellenőrzött személlyel való érintkezés szükséges, a kapitányságra, illetve a rendőrőrsre kell beidézni. A beidézés idejét úgy kell meghatározni, hogy az munkaidő kiesést ne eredményezzen.

Fokozott gondot kell fordítani azoknak a személyeknek az ellenőrzésére, akik az ORFK. vezetőjének 1958. évi 5. számú utasítása 3. sz. mellékletében meghatározott kategóriába tartoznak. Ezeknek a személyeknek az ellenőrzését a 3. sz. mellékletben meghatározott módon kell végezni.

Ha a szabadított személy kifogásolható magatartást tanúsít (erkölcstelen, züllött, munkakerülő életmódot folytat) és a figyelmeztetések eredménytelenek, rendőrhatósági felügyelet alá helyezéssel kell megfelelő magatartásra kötelezni.

8. Ez az utasítás nem érinti az illetékes rendőri szervek azon kötelezettségeit, amelyeket a belügyminiszter első helyettesének 1959. évi 2. számú utasítása ír elő a büntetések végrehajtásával kapcsolatos rendőri tevékenységekről.

A feltételes szabadságra boesátott elítéltekkel kapcsolatos rendőri feladatokat is a 2. számú miniszterhelyettesi utasítás szerint kell végezni, azzal az eltéréssel, hogy a szabadlábra helyezettet a jelen utasításban meghatározott gondosággal hozzá kell segíteni a társadami életbe történő beilleszkedéshez, munkavállaláshoz, bejelentkezéshez, stb.

Ez az utasítás 1961. február 20-án lép hatályba. A büntetésvégrehajtás országos parancsnoka a végrehajtás tekintetében saját hatáskörén belül külön utasítást adjon ki.

Dr. GARAMVÖLGYI VILMOS s. k.

r. vezérőrnagy
miniszterhelyettes,
az Országos Rendőrfőkapitányság Vezetője

FÖLDES LÁSZLÓ s. k.,

a belügyminiszter I. helyettese

ÁBTL - 4.2 10-24/4/1961

3

Felterjesztve: Miniszter Elvtársnak.

Kapják: Miniszterhelyettes Elvtársak,
BM. II. Főosztály vezetője és osztályvezetői,
Bv. Parancsnokság 20 pld.,
ORFK. vezetőjének helyettesei és osztályvezetői,
valamennyi megyei (Bpesti) r. főkap. vezetője és a pol. ny. osztályok vezetői,
a járási, városi (kerületi) r. kapitányságok vezetői.

Tartalmaz: 3 nyomott lapoldalt.

Készült: 430 példányban.